

Gierik 94, maart 2007

Kees Hermis

OMSLAG

Na stilte van jaren en andere geluiden
was daar ineens het lange stoten van
een nachtvogel

Alsof er een bepaald alarm werd
beproefd in de natuur

Iemand die dood is belt je op en
zegt ik ben er nog

Een geur van vochtige aarde vulde
het hele huis, als was er juist een graf
gedolven waar iemand uit was opgestaan

We ademden de avond in, de tuinkamer
wijd open, het was de tweede helft van
maart door voorjaar aangeraakt

BEELDMOMENTEN

De ruimte voor je is gemaakt
van leegte, zij heeft geen einder,
geen bepaalde kleur

dus denk je er een huis in open
land dat je aankleedt met bomen,
oude eiken met een verhaal

een slingerend zandpad daar naartoe
tussen grazige weiden met paarden,
wat loslopende kippen

een kraaiende haan, je ziet een
boerenerf dat je je herinnert
uit ergens vandaan

een plek waar je ooit woonde misschien,
had willen wonen als je er
wel eens kwam, maar het zijn

losse ogenblikken, beeldfragmenten
die voor werkelijkheid en waar
achter je ogen staan

Eric Rosseel

THERIOMORF

In het laatste uur van de laatste dag
Zal ik weer kruipen in de huid van een dierlijk beest
Een stel longen met het hoofd van een stier
En de klauwen van een luipaard
Als een foetus met de schubben van een vis
De rib waaruit Eva geschapen werd
En al het menselijke zal me vreemd zijn
En onbemind

Dansen, vrijen, spelen –
En God eren
Sisyphus die de rots naar boven tilt
Tantalus gekweld door de appel
Die hem ontglipt
En het water dat terugwijkt
Jezus die zich kruisigt voor de ogen
Van zijn door een engel bevleete Moeder
Marx die het Kapitaal bedwingt

Een hoofdstuk, een tussenspel!
Schimmen in het gloren tussen nacht en dag
Tussen embryo en Alzheimer
Na leven zullen we weer leven
Na zolang als koning der Joden
In het dal van Hinnom te hebben rondgedwaald

En uiteindelijk als Napoleon
Hebben we onder luid tromgeroffel
En celestijnse muziek
De Slag bij Jena gewonnen

We hebben de mens gedood
Eindelijk nu: het eeuwig leven!

DE JOUWE, NIET DE UWE

ik rijd (zoals gewoonlijk)
te paard
over een vlakte zonder wanden
zonder zegels noch deksels
en spreek tot de tepels van mijn arme ziel
waar woorden al zingend versterven
eensklaps vlees worden
- en uit lucht vlecht ik een mand
vol Adam's appels

niet opdat u mij zou zien
niet opdat uw ogen verbaasd groter worden dan uw mond

en terwijl u denkt
dat u leest wat ik geschreven heb
rook ik een sigaret
en kijk met een lap voor mijn linkeroog
naar Thuis en straks (misschien)
naar Morgen Beter

jouw handen, niet de uwe
jouw lippen, niet de uwe
delven uit de nacht telkens weer
die helderrode waanbeelden op
en als waarheden griffen ze zich
in de weke buik van de tijd

Thierry Deleu

ONTWAKEN

languit haar naaktheid een preuts gewaad
op haar been een streep geronnen licht
dat zich een weg baant in de kamer

naar lavendel ruiken de lakens
doodstil dit huis in een beginnende regen
de zon schuift haar lichtende ladder uit

op de vleugels van haar ogen
even talmen zij wanneer een wolk
over de heldere ruimte glijdt

nu knipperen ze in het blinkende licht
languit haar handen achter het hoofd
vraagt zij hoe laat het is

LANGS EEN LADDER van zon huiverend
sijpelt het licht de kamer in.
Zij glimlacht vaag en rekt zich uit,
haar zilte haar berijmd als loef.

Zacht als een marmot om te strelen,
Haar huid mooier dan de rankste ree.
Ik proef de wijnen van haar bloed,
het geurend amber van haar leden.

In het nachtwoud van haar haar
fluister ik gedichten en gebeden.
Mijn hand glijdt naar haar schoot
en loopt verrukt haar lichaam in.

Zij smacht nu onder de dekens,
ik ben te laken, te loef, te lij,
verstrooi in reeksen, kreten
de huiver van haar kleine meeuwen.

VINKEM OP DE SCHREVE

Ik heb op zijn Frans gemind
in dit koninklijk bordeel
Vinkem op de Schreve.
Sedert is zij in al mijn

zinnen vrouwe Camelot
teugel van mijn Pegasus.
Haar huid zit om een perzik
in mijn hand het parfum

van haar lichaam hangt in
de lucht die ik adem.
In de wiekslag van een meeuw
hoor ik haar schaterlach.

Zij is mijn evangelium
geen vrucht smelt in mijn mond
of ik denk aan haar.
Vinkem op de Schreve.